

PÅSKDAGEN

Det är påskdag. Mamma och Victoria är på promenad hem från kyrkan. Pappa och de andra har redan åkt hem för att förbereda middagen. Men mamma ville gärna gå hem i vårsolen och Victoria var inte sen att följa med. En egen stund med mamma brukar vara toppen!

De bestämmer sig för att gå förbi mormor och morfars grav på vägen hem.

Victoria har aldrig träffat morfar, men mormor dog förra våren och Victoria saknar henne fortfarande.

De kommer in på kyrkogården. Precis när man kommer in är det en gråskulle med ett stort kors uppe på. I dag strålar solen bakom korset och Victoria måste nästan blunda av det starka skenet.

– Titta, vad korset strålar mamma!

Mamma tittar upp, men säger inget. Victoria förstår att hon tänker på mormor.

Victoria hittar till graven och släpper mammans hand för att springa i förväg.

Det ligger fortfarande kvar en del snö här och var på gräsmattorna, men vägarna är fria.

När Victoria kommer fram till graven ser hon till sin glädje att snödropparna kommit fram. Hon kastar sig på marken för att kunna se blommorna ordentligt.

– Mamma, mamma, titta så fint! Snödropparna har kommit upp!

Mamma ler åt Victorias entusiasm och går fram till graven och böjer sig ner för att titta på blommorna, hon också.

– Vilken fin hälsning till oss, just i dag på uppståndelsens dag, säger mamma stilla ef-

ter en lång stunds tystnad. Först det tomma korset på kullen, som strålade mot oss när vi kom, och så snödropparna.

Victoria förstår vad mamma menar med det tomma korset, för det känner hon igen från kyrkan tidigare i dag, men vad har snödropparna med Jesus att göra?

Det är som om mamma förstår Victorias tankar, för hon fortsätter:

– Jesus uppståndelse får mig alltid att tänka på när alla döda ska uppstå när Jesus kommer tillbaka. Då ska de döda bli levande och uppstå med syndfria kroppar. Den vita snödroppen påminner mig om den nya kropp vi ska få när Jesus kommer tillbaka.

– Kommer morfar att ha två armar då? undrar Victoria.

Även om hon aldrig träffat morfar vet hon att morfar saknade en arm efter en olycka vid sågen där han arbetade.

– Ja, då har morfar två armar.

– Då kommer inte mormor att ha värk och ont heller, mamma!

– Nej, i himlen är vi befriade från all sjukdom.

– Skönt! utbrister Victoria. Då ska jag aldrig mer spy!

– Det slipper du, säger mamma och reser sig upp. Kom, nu går vi hem till de andra. Jag börjar bli lite hungrig.

Victoria tar mammans hand och så går de hemåt. Där hon går, börjar hon sjunga på en sång hon precis lärt sig i barnkören:

– Det blir en underbar dag en gång i himmelen. Då är vi hemma hos Gud, vår bästa vän ...

